

# Ægteskabet og alkærligheden 4

Af Martinus

Hvad er årsagen til det primitive menneskes forfølgende af alkærligheden? Hvoraf kommer denne forfærdelige uvilje, der hos visse væsener ligefrem grænser til had og forfølgelse?



– Denne væsenets antipati imod den intime sympati for sit eget køn har rod i naturens egen opretholdelsesstruktur. Dyrene har i nogen grad tendens til at dræbe væsener af deres egen art, der er abnorme og mere eller mindre afvigende fra det normale og ude af stand til at kunne klare de for arten gældende livsbetingelser. Og det er denne tendens, vi kan se, der går igen helt op i det endnu meget stærkt enpolede menneske, som endnu er aldeles blottet for trang til intimt at kærtegne væsener af sit eget køn. Ja, det ligefrem kan hade og forfølge et sådant væsen. **Men efterhånden som poludviklingen skrider frem og kommer til syne i flere og flere mennesker, og det ligeledes er blevet synligt, at denne forvandling fra enpolethed til dobbeltpolethed er en naturlig proces, der er en livsbetingelse for væsenets forvandling fra dyr til menneske, vil man stille sig helt anderledes forstående og sympatisk overfor væsenerne på dette stadium i udviklingen, end man tidligere har været i stand til.**

### Det homoseksuelle eller dobbeltpolede menneske og almenheden

Nævnte forvandling vil komme ind under en, for den forvandlede tilstand passende moralbasis. Og man vil komme til at erkende, at dette at være "homoseksuel", der er det samme som at være dobbeltpolet, ikke behøver at betyde, at man er en paria, at man er en afsporet, man er pervers, man er en seksualforbryder, man ligger under for en fejlagtig vane, man er en særling, man er abnorm eller er befængt med nogle af de andre mentale særheder, menneskene synes at koble til den homoseksuelles eller det dobbeltpolede menneskes mentalitet og psyke. Så længe det homoseksuelle eller dobbeltpolede væsen ikke er et færdigt menneske, kan det naturligvis være behæftet med laster og afsporinger lige såvel som de enpolede væsener. Men at betragte laster og afsporinger eller andre ufærdige sider ved mennesket som særligt hørende det dobbeltpolede menneske til er absolut forkert og er i sig selv en afsporet opfattelse. Homoseksualitet i renkultur er således ikke nogen last eller afsporing. Den er organisk forankret i dobbeltpoletheden og næstekærligheden og er det livets fundament, uden hvilket en virkelig lysets verden i total renkultur ville være en absolut umulighed.

**Men hvordan skulle en menneskehed, der igennem dens religioner, sekter og samfund har fået prædikeret mose-lovens dødsdom over væsener af samme køn, der intimt kærtegnede hinanden, kunne forstå et talent, der endnu ikke gjorde sig gældende i deres egen mentalitet og væremåde?** De havde jo endnu i mange tilfælde en ligefrem stærk seksuel appetit på det modsatte køn. De kunne kun opfatte alkærligheden som en uhyrlighed, en afsporing, der måtte straffes og udryddes. Men hvordan kan man udrydde Guds plan? – Denne strenge almenhed og dens præster og retsvæsen forstod jo ikke, og forstår heller ikke engang i dag, at det er Guds skabelse af mennesket i sit billede, man angriber og gudøver sabotage imod ved at forfølge alkærlighedens vækst i mennesket.

### Et internationalt verdensrige

Men hvordan ville verden komme til at se ud, hvis ikke alkærligheden blev et talent i mennesket?, – Den ville blive ved med at være hjemstedet for en dyrisk, dræbende verden, ja, den ville endog blive en djævleverden i renkultur. Hvis ikke virkningerne af de lidelser, mennesket påfører andre væsener, vendte tilbage til sit ophav og blev dettes skæbne, ville samme ophav blive et permanent kulminerende djævlevæsen. **Al djævlebevidsthed, al krig, had og forfølgelse, skinsyge, misundelse, intolerance og lignende skyldes udelukkende manglende alkærlighed.** Men da al lidelse netop på grund af karmaen afføder i væsenet næstekærligheds- eller alkærlighedstalentet, kan intet væsen og dermed heller ingen som helst menneskehed blive ved med at leve i mørkets, krigens eller ragnaroks epoke. Den voksende alkærlighed i menneskeheden vil således føre den frem til at udgøre et virkeligt kærlighedens rige på jorden, hvor "alle elsker alle" som en modsætning til livet på jorden i dag, hvor "alle er i krig med alle". I dette kommende verdens rige vil alle nationer og stater være forenede til en stat eller ét rige. Dette rige vil have en for alle eksisterende nationer fælles regering. I denne verdensstat vil alt være så fuldkomment organiseret og styret, at penge ►

er afskaffet. Den eneste betalingsværdi vil da være menneskets arbejdsevne. Ingen kan betale med noget som helst andet. Jeg skal ikke komme nærmere ind på dette kommende rige, men henviser til første binds fjerde kapitel i mit hovedværk LIVETS BOG, hvor dette rige er udførligt beskrevet. Jeg skal blot her nævne, at alt manuelt arbejde udføres helautomatisk med maskiner. Intet menneske skal her udføre noget som helst groft og opslidende arbejde. Da mennesket her kun skal yde et tilsvarende antal arbejdstimer, som dets eget livs behov kræver, bliver arbejdstiden noget ganske andet, end man i dag er vant til. Den vil næppe overstige to timer om ugen. Og dette giver adgang til en levestandard, der dækker et meget højt kulturstadiums moderne behov. Men uden alkærlighed ville menneskene gå fuldstændigt til grunde i en djævlverdendens mørkeste kaos, ragnarok eller helvede. Det er derfor ikke godt at forfølge alkærlighedens begyndende vækst i menneskene.

### Mosesmissionen og Kristusmissionen

I kraft af Moses og Kristus er det ikke vanskeligt at se, at de to store væsener var Guds redskaber for menneskehedens førelse igennem to fra hinanden afvigende store livsepoker. Moses var ægteskabsepokens store profet, men Kristus var den nu begyndende alkærlighedsepokes totale repræsentant og dermed en verdensfrelsende Gudesøn. Moses var lovens og straffens enpoledede ekspert, men Kristus er mennesket i Guds billede efter hans lignelse. Han er modellen for Guds skabelse af mennesket i sit billede efter sin lignelse. Som han er, skal alle blive. Uden at være et Kristusvæsen kan man umuligt være et færdigt menneske i Guds billede efter hans lignelse.

### Materialisation og dematerialisation

Når menneskene er i færd med at udvikle sig til dobbeltpolethed, og hankønstilstanden og hunkønstilstanden ophører, og hvorved den enpoledede parringsakt og ægteskab også ophører, hvad skal da afløse denne menneskenes fysiske tilværelsesform? – Menneskenes voksende dobbeltpolethed er en begyndende forvandling af mennesket til at blive et åndeligt væsen. Og åndelige væsener har ikke brug for fysiske organismer, da den åndelige verdens materie automatisk former sig efter væsenets tanke. Alene med tænkeevnen og dets vilje kan væsenet på det åndelige plan sætte materiens form fuldstændigt totalt efter ønske. Det skaber altså her med sin blotte tænkeevne uden hjælp af noget som helst materielt legeme. **Efterhånden som mennesket når så langt frem i udvikling, at det ikke mere kan fødes af kvinder, men alligevel endnu ikke er helt færdigt med det fysiske plan, da har det imidlertid fået sin tænkeevne trænet så meget op på det åndelige plan, at det ikke blot i den åndelige materie kan skabe en kopi af sit tidligere fysiske legeme, men det kan også med sin tanke- og viljekraft lade dette tankematerialiserede legeme fortsætte og iklæde sig egnede fysiske materier, så der ligefrem i lyn-tempo opstår et fysisk legeme.** Og væsenet kan da midlertidigt opleve og manifestere sig på det fysiske plan. Lige så hurtigt kan det bringe dette interimistiske fysiske legeme til at opløses og dermed forsvinde.

### Overjordiske skabernetoder, mirakler

I menneskenes sidste epoke som fysisk væsen i dets færdigudviklede tilstand kan det altså ved sin tanke og viljekraft efter behag skiftevis være et fysisk væsen og et åndeligt væsen. Den kan yderligere, så længe det er i

*“Alene med tænkeevnen og dets vilje kan væsenet på det åndelige plan sætte materienå form fuldstændigt totalt efter ønske. Det skaber altså her med sin blotte tænkeevne uden hjælp af noget som helst materielt legeme”*

*Martinus*

sin fysiske materialisation, materialisere og dematerialisere fysiske ting og genstande. Det har i denne sin høje åndelige, færdige tilstand som mennesket i Guds billede efter hans lignelse adgang til et væld af kosmiske eller okkulte kræfter. Det er i stand til med disse kræfter at manifestere foreteelser, der ikke kan frembringes ved det ufærdige menneskes almindelige skabemetoder. Det er disse foreteelser, der derfor bliver udtrykt som “mirakler”. **Sådanne færdige mennesker kan også materialisere sig fysisk på andre kloder og dér med deres overjordiske viden og kunnen hjælpe endnu primitive mennesker fremad i ånd og kulturskabelse.** At sådanne materialiserede overjordiske mennesker af de befolkninger, som de har materialiseret sig for og har hjulpet, bliver betragtet som guder og engle, er ganske naturligt. Hvordan skulle de ellers kunne opfatte disse væsener? Bibelen peger da også i flere tilfælde på sådanne overjordiske væsener, der har materialiseret sig her for jordiske mennesker.

### De færdige mennesker i Bibelens åbenbaringer

Hvad var det for tre mænd, der besøgte Abraham i Mamre Lund, og som blev opfattet som Gud og to engle? (1. Mos. 18:2). – Og bagefter gik englenerne til Sodoma og Gomorra, som stod foran en stor mørk karmaudløsning og skulle ødelægges. Lot bød dem indenfor i sit hus, men de ville helst blive på gaden. Da nødte han dem meget, og de gik ind i hans hus, og han gjorde dem et gæstebud. Men før de lagde sig, omringede mændene af staden, mændene af Sodoma, folk alle steder fra, huset. Da gik Lot ud til dem og bad dem ikke at gøre mændene noget ondt. Men da trængte mændene ind på Lot og ville sprænge døren. Da udstrakte englenerne deres hænder og

tog Lot ind til sig i huset og lukkede døren. Og mændene, som vare udenfor husets dør, blev slået af englenerne med blindhed. Derefter reddede englenerne Lot og hans døtre, før de ødelagde staden og dens omegn, som de netop var kommet for at ødelægge (1. Mos. 19: 1-2, 24).

Hvad var det for tre fremmede og ukendte mænd, der således kom til Abraham og yderligere havde magt til på et øjeblik at udslette en hel by med dens befolkning, en magt som Abraham vidste, de havde, ellers havde han nok ikke bedt dem så bønligt om at redde byen fra ulykken (1. Mos. 18:2). Var det ikke netop færdige mennesker i Guds billede, mennesker der kunne materialisere og dematerialisere sig, redskaber for Guds primære bevidsthed, der her er tale om? Hvem skulle det ellers være? Gud kan kun manifestere sig ved hjælp af redskaber. Hvorfor skulle de levende væsener ellers kunne forstå ham? – Hvorfor skulle Abraham tro, det var Gud og engle, hvis ikke de var særlige, usædvanlige og fra alle andre vante væsener afvigende og ophøjede og med evner og magt, jordens mennesker ikke havde?

Hvem var det, der talte til Moses igennem tornebuskens ild og blandt andet sagde: “Og nu se, Israels børns skrig er kommet for mig, og jeg har også set den trængsel, hvormed Ægypterne trænge dem.

Så gik nu og jeg vil sende dig til Farao, og udfør mit folk, Israels børn, af Ægypten”. Og her var det også ved et redskab, en “Herrens engel”, at Gud taledede til Moses. ►

*“At sådanne materialiserede overjordiske mennesker af de befolkninger, som de har materialiseret sig for og har hjulpet, bliver betragtet som guder og engle, er ganske naturligt. Hvordan skulle de ellers kunne opfatte disse væsener?”*

*Martinus*